

Til lovforslag nr. L 128. Tillægsbetænkning afgivet af Miljø- og Planlægningsudvalget den 23. april 1997

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v.

(Spildevandsrensning i det åbne land)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til miljø- og energiministeren, som denne har besvaret skriftligt og mundtligt.

Nogle af udvalgets spørgsmål til miljø- og energiministeren og dennes svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra:

Andersen, Ove, Fårevejle,
Landsforeningen Økologisk Jordbrug og
Sorø Kommune.

Der er af miljø- og energiministeren og af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det af miljø- og energiministeren stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, men vil stemme for ændringsforslag nr. 1.

Et *tredje mindretal* (Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, men vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, men vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Fremskridtspartiet er meget positivt over for hovedintentionen med lovforslaget, hvilket der blev givet udtryk for under 1. behandling, jf. Folketingets forhandlinger, side 3188-3191 og 3195. Lovforslaget er godt, fordi der lægges op til, at nedsvivning af spildevand er det mest miljørigtige og fornuftige, frem for at hele Danmark graves op og der lægges rør til store såkaldte rensningsanlæg. Nedsvivning er en god rensningsmetode, som har været benyttet gennem århundreder.

Udvalget har stillet ca. 120 spørgsmål til lovforslaget, hvoraf Fremskridtspartiet har stillet en del, og en del af ministerens svar var positive, jf. det optrykte til tillægsbetænkningen.

Afstandskravet mellem nedsvivningsanlæg og vandindvindingsanlæg er fastlagt i bekendtgørelse nr. 310 af 25. april 1994 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4. Efter bekendtgørelsen skal der være en afstand fra et nedsvivningsanlæg til en brøndboring på 300 m. Kommunerne kan dog i særlige tilfælde give dispensation til en afstand på 75 m, og amtet skal blot sikre, at der ikke sker en forurening.

Fremskridtspartiet er selvfølgelig interesseret i at bevare et rent grundvand og sikre de private brønde og borer, men afstandskravet på 300 m er for stort. Afstandskravet er større end det, de fleste parcelhusgrunde og landbrugsejendomme råder over. Derfor bør